

Ezt az oldalt gépi fordítással [\[Link\]](#) fordították le. A gépi fordításokban előfordulhatnak az egyértelműséget és a pontosságot potenciálisan csökkentő hibák; az ombudsman nem vállal felelősséget az esetleges eltérésekért. A legmegbízhatóbb és jogilag korrekt tájékoztatásért olvassa el a fenti linken található, angol nyelvű forrásverziót. Bővebb információért tekintse meg [nyelvi és fordítási politikánkat \[Link\]](#).

Egy adatmegőrzési bírósági ügygel kapcsolatos dokumentumhoz való hozzáférés megtagadása - 819/2007/PB. sz. ügyben hozott határozata

Határozat

Ügy 819/2007/PB - Vizsgálat megindítása 29/05/2007 - Határozat 16/12/2009

A Bizottság megtagadta a nyilvános hozzáférési jogot Írországnak egy Bíróság előtti ügyben tett kérelméhez. A bírósági ügy az elektronikus hírközlési szolgáltatások adatainak megőrzéséről szóló 2009/24/EK irányelv törlésének kérelmezésével volt kapcsolatos.

A Bizottság úgy találta, hogy a bírósági eljárásokra hátrányos lehet az ír kérelemhez való nyilvános hozzáférés engedélyezése. A Bizottság az EU jog dokumentumok nyilvános hozzáféréssel kapcsolatos jogi szabályozásbeli kivételre hivatkozott, nevezetesen az 1049/2001sz. rendeletre.

Az panaszos ezzel nem értett egyet. Azzal érvelt, hogy még akkor is, ha a Bizottság által hivatkozott kivétel alkalmazható, a Írország kérelméhez való hozzáféréssel kapcsolatban megállapítható a „közvetételhez való nyomós közérdek” fennállása. Az 1049/2001 rendelet azon rendelkezésére hivatkozott, amely a hozzáférési kivétel fennállása esetén is megállapítja a „közvetételhez való nyomós közérdek” fűződésének lehetőségét.

Az ombudsman vizsgálata alatt az Elsőfokú Bíróság egy olyan ítéletet bocsátott ki amely szerint a felek beadványainak általában a meghallgatásig, amennyiben erre sor kerül, bizalmasnak kell maradniuk. Az ombudsman előtti ügyben a Bizottság akkor tagadta meg a nyilvános hozzáférést, amikor még a meghallgatásra nem került sor. A Bizottság döntése ezért meghozatalakor tartalmilag helyes volt.

A Bíróság ezután ír kezdeményezésre meghallgatást tartott az ügyben. Az ombudsman úgy vélte, hogy a meghallgatás után a Bizottságnak alapos indokot kell adnia az ír kérelemhez való nyilvános hozzáférés megtagadására. Az ombudsman véleményét a fent említett elsőfokú bírósági ítéletre alapította. Azonban a Bizottság továbbra is tartotta magát hozzáférés

megtagadásához alapos indok megadása nélkül. Az ombudsman kritikai észrevételt tett.

Az ombudsman továbbá vizsgálta azt, hogy Bizottság ténylegesen figyelmen kívül hagyta-e az Elsőfokú Bíróság fent említett döntésének vonatkozó értelmezését. Úgy tűnt a Bizottság valószínűleg így tett, mert erre az ítéletre vonatkozóan jogorvoslati kérelmet nyújtottak be, amely természetesen megváltozathatja a megtámadott ítélet vonatkozó részeit.

Az ombudsman egy további észrevételében kifejezte abbéli nézetét, hogy a Bírósághoz történő jogorvoslati kérelem nem támaszthatja alá a jogorvoslattal megtámadott ítéletben foglalt magyarázat figyelmen kívül hagyásáról szóló döntést. Az ombudsman felkérte a Bizottságot, hogy adjon megfelelő tájékoztatást, valamint fűzzön megjegyzéseket a kérdéssel kapcsolatos álláspontjához és gyakorlatához.

A panaszos „közzétételhez való nyomós közérdekre” való hivatkozását az ombudsman megalapozatlannak találta.

A PANASZ HÁTTERÉRŐL

1. 2006. október 23-án a panaszos az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2001. május 30-i 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel (a továbbiakban: 1049/2001/EK rendelet) [1] összhangban kérelmet nyújtott be a Bizottsághoz Írország által a Bírósághoz benyújtott kérelem másolatához való hozzáférés iránt. A kereset a nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtása, illetve a nyilvános hírközlő hálózatok nyújtása keretében előállított vagy feldolgozott adatok megőrzéséről szóló 2006/24/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (C-301/06. sz., *Írország kontra Tanács és Parlament* ügy [2]) megsemmisítésére irányult.

2. 2006. november 16-án a „*bíróági eljárások*” védelmére irányuló kivétel (az 1049/2001/EK rendelet 4. cikke (2) bekezdésének második francia bekezdése) alapján a Bizottság elutasította a panaszos kérelmét. Két fő aggályra hivatkozott: *egyrészt* az ilyen bíróági eljárásban részt vevő feleknek képesnek kellett lenniük arra, hogy függetlenül járjanak el minden külső befolyástól, különösen az érdekcsoportoktól esetlegesen eredő hatásoktól, *másrészt* pedig a bíróági eljárásnak zavartalan légkörben kellett lefolytatnia.

3. A Bizottság továbbá kijelentette, hogy a hozzáférhetővé tételhez fűződő nyomós közérdek nem azonosítható, és hogy a részleges hozzáférés nem biztosítható, mivel az érintett dokumentum egésze a fenti kivétel hatálya alá tartozott.

4. A Bizottság arra is rámutatott, hogy Írország megsemmisítés iránti kérelmének főbb pontjait már közzétették a Hivatalos Lapban.

5. 2006. november 16-án a panaszos megerősítő kérelmet nyújtott be az 1049/2001/EK rendelet alapján, azzal érvelve, hogy a Bizottság által hivatkozott kivétel nem alkalmazható. A

panaszos összefoglalva azt is megállapította, hogy a *közzétételhez* fűződő közérdek elsőbbséget élvez, mivel az adatvédelem különösen fontos alapvető jog, amelyről a Bíróság már határozatot hozott (úgy tűnt, hogy a C-317/04. és C-318/04. sz. *Parlament kontra Tanács* egyesített ügyekre (C-317/4) és a *Bizottságra* (C-318/04) [3]) hivatkozik, és mivel az Írország által megtámadott irányelvvel kapcsolatban intenzív nyilvános vita folyt.

6. 2007. március 19-én a Bizottság válaszolt a panaszos megerősítő hozzáférési kérelmére, és lényegében megerősítette annak elutasítását.

7. Az ombudsmanhoz benyújtott panaszában a panaszos azt állította, hogy a Bizottság által hivatkozott kivétel érvénytelen, és hogy még ha érvényes is, a Bizottság tévesen állapította meg, hogy nem áll fenn „nyomós közérdek” a hozzáférés engedélyezéséhez.

A VIZSGÁLAT TÁRGYA

8. 2006. május 29-én az ombudsman vizsgálatot indított az alábbi állításokkal és állításokkal kapcsolatban:

A Bizottság nem járt el az 1049/2001/EK rendeletnek megfelelően, amikor elutasította a panaszos megerősítő kérelmét.

A Bizottságnak hozzáférést kell biztosítania számára a megerősítő kérelmében kért dokumentumhoz.

A VIZSGÁLAT

9. 2007. május 29-én az ombudsman továbbította a panaszt az Európai Bizottság elnökének. A Bizottság 2007. szeptember 13-án küldte el véleményét. 2007. szeptember 28-án az ombudsman további vizsgálatokat folytatott, és erről tájékoztatta a panaszost. A Bizottság 2008. január 22-én kiegészítő véleményt küldött e további vizsgálatokra válaszul. Az ombudsman megküldte a Bizottság eredeti és kiegészítő véleményét a panaszosnak, és felkérte észrevételeit. A panaszos 2008. február 3-án nyújtotta be észrevételeit. Az ügy előzetes értékelését és a panaszossal folytatott levelezést követően 2008. június 25-én ez utóbbi tájékoztatta az ombudsmant, hogy a C-301/06. sz. ügyben 2008. július 1-jén szóbeli meghallgatásra kerül sor. Véleménye szerint a Bizottság ezt követően köteles lenne közzétenni Írország kérelmét. Ezen információk fényében az ombudsman 2008. július 15-én levelet intézett a Bizottsághoz, amelyben azt kérdezte, hogy tervezi-e az említett dokumentum nyilvánosságra hozatalát a C-301/06. sz. ügyben tartott szóbeli meghallgatást követően. 2008. december 1-jén a Bizottság nemleges választ adott az ombudsman kérdésére. Ezt követően az ombudsman továbbította a választ a panaszosnak, aki egy emlékeztetőt követően 2009. április 1-jén benyújtotta észrevételeit, és kijelentette, hogy mivel a C-301/06. sz. ügyben folytatott teljes eljárás lezárult, a vitatott dokumentumot most közzé kell tenni.

AZ OMBUDSMAN ELEMZÉSE ÉS KÖVETKEZTETÉSEI

A. A panaszos megerősítő kérelmének elutasításával kapcsolatos, az 1049/2001/EK rendelet szerinti mulasztásra vonatkozó állítás

Az ombudsmanhoz benyújtott érvek

10. A Bizottság elutasította a panaszosnak az Írország által a C-301/06. sz., *Írország kontra Tanács és Parlament* ügyben [4] indított bírósági eljárás során benyújtott kérelemhez való hozzáférés iránti megerősítő kérelmét. Álláspontja szerint ez a dokumentum az 1049/2001/EK rendelet (a bírósági eljárások védelme) 4. cikke második francia bekezdésének hatálya alá tartozik [5]. A panaszos azzal érvelt, hogy a Bizottság által hivatkozott kivétel nem alkalmazható. Úgy vélte továbbá, hogy a hozzáférhetővé tételhez fűződő közérdek a 4. cikk (2) bekezdésének utolsó bekezdése [6] értelmében *elsőbbséget* élvez, mivel összefoglalva, az adatvédelem olyan különösen fontos alapvető jog, amelyről a Bíróság már határozatot hozott (úgy tűnt, hogy a C-317/04. és C-318/04. sz., *Parlament kontra Tanács* (C-317/4) és *Bizottság* (C-318/04) egyesített ügyekre [7] hivatkozik), és mivel az Írország által megtámadott irányelvvel kapcsolatban intenzív nyilvános vita folyt.

11. Kiegészítő véleményében a Bizottság kifejtette, hogy az Elsőfokú Bíróság T-36/04. sz., *Association de la Presse Internationale kontra Bizottság* ügyben hozott határozatát [8] úgy értelmezte, hogy a szóbeli meghallgatásig a felek beadványai az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének második francia bekezdésében foglalt kivétel hatálya alá tartoznak. Ebben az időben az érintett bírósági ügyet, nevezetesen a C-301/06. sz., *Írország kontra Tanács és Parlament* ügyben [9] hozott ítéletet a Bíróság még nem tárgyalta. A Bizottság ezért megerősítette, hogy megtagadta az Írország által benyújtott kérelemhez való hozzáférés megtagadását. Az intézmény megerősítette továbbá azon álláspontját, miszerint a közzétételhez nem fűződik „nyomós közérdek”.

12. Észrevételeiben a panaszos egyetértését fejezte ki a T-36/04. sz., *Association de la Presse Internationale kontra Bizottság* ügyben [10]. Ugyanakkor rámutatott arra, hogy továbbra sem osztja a Bizottságnak a nyilvánosságra hozatalhoz fűződő „nyomós közérdek” hiányára vonatkozó álláspontját.

13. A panaszos ezt követően felhívta az ombudsman figyelmét arra, hogy a C-301/06. sz. ügyben tartott szóbeli meghallgatásra 2008. július 1-jén kerül sor, és véleménye szerint a Bizottságnak ezt követően közzé kell tennie az írt kérelmet. Az ombudsman felkérte a Bizottságot, hogy fejtse ki észrevételeit ebben az ügyben.

14. A Bizottság ezt követően benyújtotta válaszát, amelyben a következő álláspontot képviselte:

15. A T-36/04. sz., *Association de la Presse Internationale kontra Bizottság* ügyben hozott

ítéletében [11] , amely a Bizottság saját beadványaihoz való nyilvános hozzáférésre vonatkozott, az Elsőfokú Bíróság a következőket állapította meg: „ *a tárgyalást követően a Bizottság köteles minden egyes kért dokumentumra vonatkozóan konkrét értékelést végezni annak érdekében, hogy e dokumentum konkrét tartalmára tekintettel megbizonyosodjon arról, hogy hozzáférhetővé tehető-e, vagy hozzáférhetővé tétele sértené-e az abban szereplő bírósági eljárást*” (82. pont). Ebből az ítéletből nem vonható le az a következtetés, hogy a Bíróság elé terjesztett írásbeli beadványokat a szóbeli meghallgatást követően automatikusan nyilvánosságra kell hozni.

16. Ugyanebben az ítéletben a Bíróság emlékeztetett arra, hogy a Bíróság az Elsőfokú Bíróságra is alkalmazandó alapokmánya, a Bíróság és az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata, valamint az Elsőfokú Bíróság hivatalvezetőjének utasítása alapján maga is bizalmasan kezeli a felek beadványait (87. pont).

17. A Bíróság megállapította, hogy a fent említett rendelkezések:

„ nem tiltják meg azonban a feleknek, hogy saját beadványaikat közöljék, mivel a Bíróság kimondta, hogy egyetlen szabály vagy rendelkezés sem teszi lehetővé vagy akadályozza meg az eljárásban részt vevő feleket abban, hogy saját írásbeli beadványaikat harmadik felekkel közöljék, és hogy azon kivételes esetek kivételével, amikor a dokumentum hozzáférhetővé tétele hátrányosan érintheti az igazságszolgáltatás megfelelő működését, ami az előtte folyamatban lévő ügyben nem állt fenn, az elv az, hogy a felek szabadon közzétegyék saját beadványaikat (a Németország kontra Parlament és a Tanács ügyben hozott végzés (...)). ”

A Bíróság nem döntött úgy, hogy a felek szabadon nyilvánosságra hozhatják az eljárásban részt vevő többi fél beadványait.

18. Függetlenül attól, hogy az Elsőfokú Bíróság T-36/04. sz. ügyben hozott ítélete jelenleg fellebbezés alatt áll (C-514/07., C-528/07. és C-532/07. sz. ügy), a Bizottság úgy véli, hogy ebből az ítéletből nem vonható le az a következtetés, hogy a Bizottság köteles a szóbeli meghallgatást követően nyilvánosságra hozni egy másik fél írásbeli beadványait.

19. A Bizottság fenti álláspontját tartalmazó választ továbbították a panaszosnak. Fenntartotta állítását, és hozzátette, hogy a C-301/06. sz. ügyet lezárták. A hozzáférést ezért minden esetben biztosítani kell.

Az ombudsman értékelése

20. Tekintettel a jelen vizsgálat fejleményeire és a kapcsolódó külső eseményekre, az ombudsman értékelése szükségszerűen két kérdésre terjed ki: Először is, hogy a panaszos megerősítő kérelmére vonatkozó bizottsági határozat összhangban volt-e az 1049/2001/EK rendelettel annak meghozatalának időpontjában. Másodszor, a Bizottság által a jelen vizsgálat során megfogalmazott álláspont, amely a jelen panasz megindítását követő eseményekre vonatkozott, összeegyeztethető-e az 1049/2001 rendelettel.

21. Az értékelés első részének elvégzése érdekében érdemes részletesen felidézni a panaszos megerősítő kérelméről szóló 2007. március 19-i bizottsági határozat tartalmát.

22. Határozatában a Bizottság megerősítette azon álláspontját, hogy Írországnak a C-301/06. sz. ügyben benyújtott kérelme az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének második francia bekezdésében foglalt, a bírósági eljárások védelmére vonatkozó kivételre tekintettel nem tehető közzé. Ezen álláspont alátámasztása érdekében a következő indokokat fejtette ki: először is az ilyen bírósági eljárásban részt vevő feleknek képesnek kellett lenniük arra, hogy bármilyen külső befolyástól függetlenül járjanak el; másodsor, a kérelmeknek és egyéb iratoknak a bírósági eljárás során történő hozzáférhetővé tétele sértené a felek védelemhez való jogát, és befolyásolná a Bíróság elé terjesztett jogi érvek megfogalmazását és felhasználását.

23. Fenti álláspontjának alátámasztására a Bizottság a T-92/98. sz. Interport II. ügyben hozott ítélet 40. pontjára és a T-174/95. sz. Svenska Journalistförbundet kontra Tanács ügyben hozott ítélet 10. pontjára hivatkozott.

24. A Bizottság által hivatkozott első, Interport II. ügyben az Elsőfokú Bíróság a következő releváns megállapításokat tette:

„ 40 E megfontolásokra tekintettel és a kivétel szigorú értelmezésének követelményére tekintettel a „bírósági eljárás” kifejezést úgy kell értelmezni, hogy a közérdek védelme kizárja a Bizottság által készített dokumentumok tartalmának kizárólag meghatározott bírósági eljárások céljából történő hozzáférhetővé tételét.

41 A „Bizottság által kizárólag meghatározott bírósági eljárás céljából készített dokumentumok” kifejezés alatt nemcsak a benyújtott beadványokat vagy egyéb dokumentumokat, az ügy vizsgálatával kapcsolatos belső dokumentumokat, hanem az érintett főigazgatóság és a Jogi Szolgálat vagy egy ügyvédi iroda közötti, az ügyre vonatkozó levelezést is érteni kell. A kivétel alkalmazási körének e fogalom meghatározásának célja egyrészt a Bizottságon belül végzett munka védelme, másrészt a titoktartás, valamint az ügyvédek szakmai kiváltságainak védelme.”

25. A hivatkozott második ügyben, a Svenska Journalistförbundet kontra Tanács ügyben az Elsőfokú Bíróság a következő releváns megállapításokat tette:

„ A Számvevőszék megállapításai

135 Az Elsőfokú Bíróság előtti eljárásokra irányadó szabályok értelmében a felek jogosultak védelemre a beadványokkal és bizonyítékokkal való visszaéléssel szemben. Így a hivatalvezetőnek szóló 1994. március 3-i utasítások (HL 1994. L 78., 32. o.; magyar nyelvű kiadás 5. fejezet, 1. kötet, 32. o.) 5. cikke (3) bekezdésének harmadik albekezdése értelmében a felek meghallgatását követően sem magánjogi, sem nyilvános harmadik személy nem férhet hozzá az ügy irataihoz vagy az eljárási iratokhoz az elnök kifejezett engedélye nélkül. Ezenkívül az eljárási szabályzat 116. cikkének 2. §-a értelmében az elnök kizárhatja a titkos vagy bizalmas iratokat a beavatkozónak benyújtott dokumentumokból.

136 Ezek a rendelkezések a megfelelő igazságszolgáltatás általános elvét tükrözik, amely szerint a feleknek joguk van érdekeiket minden külső befolyástól és különösen a nyilvánosság tagjainak befolyásától mentesen megvédeni.

137 Ebből következik, hogy az a fél, aki számára hozzáférést biztosítanak más felek eljárási irataihoz, kizárólag a saját ügyének lefolytatása céljából használhatja fel ezeket az iratokat, és semmilyen más célra, beleértve azt is, hogy az ügyben más felek által felhozott érvekkel kapcsolatban a nyilvánosságot bírálja.

138 A jelen ügyben meg kell állapítani, hogy a felperesnek az ellenkérelem szerkesztett változatának interneten történő közzétételével, valamint a Tanács ügynökeinek észrevételeinek a Tanács ügynökei részére történő megküldésére, valamint ezen ügynökök telefon- és telefaxszámának közlésére irányuló felhívással összefüggésben tett keresetei arra irányultak, hogy nyomást gyakoroljanak a Tanácsra, és hogy az intézmény ügynökeivel szemben nyilvános kritikát váltsanak ki feladataik ellátása során.

139 A felperes ezen cselekményei olyan eljárással való visszaélésre vonatkoztak, amelyet figyelembe fognak venni a költségek odaítélése során (lásd a lenti 140. pontot), különös tekintettel arra, hogy ez az esemény az eljárás felfüggesztéséhez vezetett, és az ügyben szükségessé tette, hogy a felek e tekintetben további beadványokat nyújtsanak be. ”

26. Az ombudsman megjegyzi, hogy a Bíróság a C-376/98. sz., *Németország kontra Parlament és Tanács* ügyben 2000. április 3-án hozott végzésében [12] a következő megállapításokat tette (kiemelés tőlem):

„ A titoktartás elvének megsértése tekintetében nincs olyan szabály vagy rendelkezés, amely alapján az eljárásban részt vevő felek jogosultak vagy akadályoznák meg saját írásbeli beadványaik harmadik felekkel való közlését. Azon **kivételes eseteken kívül, amikor a dokumentum hozzáférhetővé tétele hátrányosan érintheti az igazságszolgáltatás megfelelő működését, ami a jelen ügyben nem áll fenn, az elv az, hogy a felek szabadon közzétehetik írásbeli beadványaikat.** ”

27. Így a Bíróság megállapította, hogy létezik olyan elv, amely szerint a felek szabadon közzétehetik írásbeli észrevételeiket, és a megfelelő igazságszolgáltatásra gyakorolt kedvezőtlen hatások csak kivételes esetekben várhatók.

28. A jelen ügyben úgy tűnik, hogy a Bizottság nem vette figyelembe a Bíróság fenti ítélezési gyakorlatát, amikor a panaszos megerősítő kérelméről határozott. Ha megfelelően figyelembe vették volna a Bíróság fent említett végzését, nyilvánvalóbb lett volna az 1049/2001/EK rendeletben előírt fontos eljárási lépés, nevezetesen az érintett harmadik féllel, jelen esetben Írországgal a nyilvánosságra hozatal tekintetében folytatott konzultáció (4. cikk (4) bekezdés). Igaz, hogy ez a konzultáció csak „ kivéve, ha egyértelmű, hogy a dokumentum közzétehető vagy nem tehető közzé ”. A Bíróság által a fent hivatkozott végzésben hivatkozott elvre tekintettel azonban ésszerűen nem lehet azzal érvelni, hogy „egyértelmű” volt a dokumentum

hozzáférhetővé tétele. Ennek megfelelően a Bizottságnak az 1049/2001/EK rendelet fent említett 4. cikkének (4) bekezdése alapján konzultálnia kellett volna Írországgal. Az ombudsman véleménye szerint a megerősítő kérelemre vonatkozó határozat meghozatalakor ezt elmulasztotta a panaszos hozzáférés iránti kérelmének kezelésében.

29. Az ombudsman azonban megjegyzi, hogy az Elsőfokú Bíróság T-36/04. sz., *Association de la Presse Internationale kontra Bizottság* ügyben hozott ítélete [13] megerősíti, hogy a közösségi bíróságokhoz benyújtott kérelmeknek kategóriánként nem kell nyilvánosságra hozniuk mindaddig, amíg az illetékes bíróság nem határoz arról, hogy szóbeli meghallgatásra kerüljön-e sor. A Bizottság elutasító határozatát a panaszos megerősítő kérelmével kapcsolatban olyan időpontban hozták, amikor nem hoztak ilyen határozatot. Ezért tartalmilag érvényes volt.

30. A nyilvánosságra hozatalhoz fűződő esetleges nyomós közérdek kérdését illetően az ombudsman úgy véli, hogy a panaszos nem terjesztett elő olyan információkat vagy érveket, amelyek igazolják az 1049/2001/EK rendelet értelmében vett ilyen érdek fennállását. E megállapítás során az ombudsman felhívja a figyelmet az Elsőfokú Bíróság *Association de la Presse Internationale kontra Bizottság* ügyben hozott ítéletének [14] releváns megfontolásaira és megállapításaira, különösen az uniós szintű bírósági ügyeket körülvevő nyitottság jelenlegi szintjére vonatkozó észrevételeire (98–99. pont), annak megállapítására, hogy a hozzáférés korlátozása mindenesetre nem abszolút jellegű (100. pont), valamint az ezen ügyben a Bizottság határozatára vonatkozóan alkalmazott értékelési standardra („nem követett el nyilvánvaló értékelési hibát”, 101. pont).

31. Ami a jelen ügyben vizsgálandó második kérdést illeti, nevezetesen azt, hogy a Bizottság a jelen panaszt követő releváns fejleményekre tekintettel érvényes álláspontot terjesztett-e elő, a vizsgálandó konkrét kérdés a C-301/06. sz. ügyben tartott szóbeli meghallgatást követően kialakított bizottsági álláspont.

32. Amint azt fentebb megjegyeztük, az Elsőfokú Bíróság a T-36/04. sz., *Association de la Presse Internationale kontra Bizottság* ügyben [15] megerősítette, hogy a közösségi bíróságokhoz benyújtott kereseteket kategóriánként nem kell nyilvánosságra hozni mindaddig, amíg az illetékes bíróság nem határoz arról, hogy sor kerül-e szóbeli meghallgatásra, vagy sem. Az ombudsman természetesnek tartja, hogy a panaszos a C-301/06. sz. ügyben tartott szóbeli meghallgatás lezárásának fényében legalább az esetleges hozzáférésre vonatkozó határozatának felülvizsgálatát várja a Bizottságtól. Az ombudsman ezért felkérte a Bizottságot, hogy további vizsgálati levélben válaszoljon erre a kérdésre.

33. A Bizottság válasza nem tekinthető kielégítőnek. Először is kifejtette, hogy a Bíróság által az *Association de la Presse Internationale kontra Bizottság* ügyben hozott ítéletből nem lehet azt a következtetést levonni, hogy a Bírósághoz benyújtott írásbeli beadványokat „a szóbeli meghallgatást követően automatikusan nyilvánosságra kell hozni” (kiemelés tőlem). Az említett ítéletben a következő megállapításokra hivatkozott: „a tárgyalást követően a Bizottság köteles minden egyes kért dokumentumra vonatkozóan konkrét értékelést végezni annak érdekében, hogy e dokumentum konkrét tartalmára tekintettel megbizonyosodjon arról, hogy

hozzáférhetővé tehető-e, vagy hozzáférhetővé tétele sértené-e az abban szereplő bírósági eljárást” (82. pont). Másodszor, a Bíróság fenti 26. pontban hivatkozott végzésére hivatkozva a Bizottság kijelentette, hogy „a Bíróság nem döntött úgy, hogy a felek szabadon nyilvánosságra hozhatják az eljárásban részt vevő többi fél beadványait” (kiemelés tőlem); harmadszor, a Bizottság a fent hivatkozott *Association de la Presse Internationale kontra Bizottság* ügyben hozott ítélettel kapcsolatban ismételten kifejtette, hogy „a jelen ítéletből nem vonható le az a következtetés, hogy a Bizottság köteles a szóbeli meghallgatást követően egy másik fél írásbeli észrevételeit közölni” (kiemelés tőlem).

34. Az 1049/2001/EK rendelet szerinti, dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférés iránti kérelem szempontjából a Bizottság fenti nyilatkozatai nem hasznosak. A Bizottság három nyilatkozatot nyújtott be azzal kapcsolatban, amit a Bíróság „nem” mondott el, és e nyilatkozatok mindegyike nem nyilvánvaló jelentőséggel bír az 1049/2001 rendelet alkalmazása szempontjából. Az ombudsman álláspontja szerint a fent hivatkozott ítélkezési gyakorlatból logikusan levezethető vonatkozó kötelezettség a fent hivatkozott alábbi, szintén a Bizottság által is idézett nyilatkozatban található: „a tárgyalást követően a Bizottság köteles minden egyes kért dokumentumra vonatkozóan konkrét értékelést végezni annak érdekében, hogy e dokumentum konkrét tartalmára tekintettel megbizonyosodjon arról, hogy hozzáférhetővé tehető-e, vagy hozzáférhetővé tétele sértené-e az abban szereplő bírósági eljárást” (82. pont).

35. A Bíróság által már idézett azon elvvel együtt, amely szerint a felek szabadon nyilvánosságra hozhatják saját beadványaikat, úgy tűnik, hogy a Bizottság a C-301/06. sz., *Írország kontra Tanács és Parlament* ügyben tartott tárgyalást követően köteles volt az 1049/2001/EK rendelet 4. cikkének (4) bekezdése alapján konzultálni Írországgal az érintett dokumentum hozzáférhetővé tételével kapcsolatban, és ezt követően konkrét értékelést kellett végeznie e dokumentum nyilvános vagy bizalmas jellegéről. Ennek elmulasztása hivatali visszasságnak minősül, és az ombudsman az alábbiakban erre vonatkozó kritikai megjegyzést tesz.

36. A fenti megállapítás mellett az ombudsman rámutat arra, hogy a Bizottság válasza azt a benyomást keltheti, hogy tekintettel arra a tényre, hogy az *Association de la Presse Internationale kontra Bizottság* fellebbezést nyújtott be a Bírósághoz, ténylegesen úgy döntött, hogy figyelmen kívül hagyja a fent említett szabályt. Az ombudsman nem tartja helyénvalónak az ügy ezen aspektusának figyelmen kívül hagyását. Konkrétan, az ombudsman értelmezése szerint a Bírósághoz benyújtott fellebbezés megléte nem indokolja a fellebbezés tárgyát képező bírósági ítélet értelmezésének figyelmen kívül hagyását. Az ombudsman ezért helyénvalónak tartja, hogy a határozat végén további észrevételt tegyen, amelyre a Bizottság felkérést kap, hogy a 2009-es évre vonatkozó kritikus és további megjegyzések nyomán követési eljárása keretében válaszoljon.

37. Ami a jelen ügy tényállását illeti, az ombudsman megjegyzi, hogy a C-301/06. sz. ügyben folyó bírósági eljárás időközben véget ért, de a panaszos láthatóan nem kapott további releváns választ a Bizottságtól, amelyet e fejlemények fényében fogalmaztak meg. Tekintettel arra, hogy az ombudsmannak a 35–36. pontban tett fenti megállapításai kifejezetten a fent említett, folyamatban lévő bírósági eljárásokkal kapcsolatos kötelezettségszegésre vonatkoznak, a jelen

ügyben nem lenne helyénvaló barátságos megoldásra irányuló javaslatot vagy ajánlástervezetet előterjeszteni. Az ombudsman mindazonáltal bízik abban, hogy tekintettel arra, hogy a C-301/06. sz. ügyben folytatott eljárás lezárult, a Bizottság tájékoztatni fogja a panaszost a hozzáférés iránti kérelmével kapcsolatos álláspontjáról, és ezt időben megteszi.

C. Következtetések

A panasz kivizsgálása alapján az ombudsman a következő kritikai megjegyzéssel zárja be azt:

A C-301/06. sz., *Írország kontra Tanács és Parlament* ügyben tartott tárgyalást követően – a Bíróság által megfogalmazott – azon elvvel együtt, hogy a felek szabadon közölhetik írásbeli észrevételeiket, úgy tűnik, hogy a Bizottságnak az 1049/2001/EK rendelet 4. cikkének (4) bekezdése alapján konzultálnia kellett Írországgal az érintett dokumentum hozzáférhetővé tételéről, és ezt követően konkrét értékelést kellett végeznie a dokumentum nyilvános vagy bizalmas jellegéről. Ennek elmulasztása hivatali visszásságnak minősül.

A panaszost és az Európai Bizottságot tájékoztatják erről a döntésről.

TOVÁBBI MEGJEGYZÉS

Az ombudsman értelmezése szerint a Bírósághoz benyújtott fellebbezés megléte nem indokolja a fellebbezés tárgyát képező bírósági ítélet értelmezésének figyelmen kívül hagyását. Az ombudsman hálás lenne, ha a Bizottság releváns információkkal és észrevételekkel szolgálna az ezzel a kérdéssel kapcsolatos álláspontjával és gyakorlatával kapcsolatban.

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

Kelt Strasbourgban, 2009. december 16-án.

[1] HL 2001. L 145., 43. o.

[2] A C-301/06. sz., *Írország kontra Tanács és Parlament* ügyben hozott ítélet (HL 2006. C 237., 5. o.).

[3] A C-317/04. és C-318/04. sz., *Parlament kontra Tanács* (C-317/4) és *Bizottság* (C-318/04) egyesített ügyek (EBHT 2006., I-4721. o.).

[4] A fent hivatkozott C- 301/06. sz., *Írország kontra Tanács és Parlament* ügyben hozott ítélet.

[5] A Bizottság néhány észrevételt tett az 1049/2001/EK rendelet 4. cikkének (5) bekezdésével kapcsolatban is (a közzétételre vonatkozó előzetes tagállami megállapodást illetően). Az alábbi megállapításokra tekintettel a jelen határozatban nem szükséges ezen észrevételeket megvizsgálni.

[6] " 2. Az intézmények megtagadják a dokumentumhoz való hozzáférést, ha a közzététel veszélyeztetné a következők védelmét:

természetes vagy jogi személy kereskedelmi érdekei, beleértve a szellemi tulajdont is,

– bírósági eljárások és jogi tanácsadás,

az ellenőrzések, vizsgálatok és auditok célja,

kivéve, ha a közzétételhez nyomós közérdek fűződik. "

[7] A fent hivatkozott C-317/04. és C- 318/04. sz., *Parlament kontra Tanács* (C-317/4) és *Bizottság* (C-318/04) egyesített ügyek.

[8] A T-36/04. sz., *Association de la Presse Internationale kontra Bizottság* ügyben hozott ítélet (EBHT 2007., II-3201. o.).

[9] A fent hivatkozott C- 301/06. sz., *Írország kontra Tanács és Parlament* ügyben hozott ítélet.

[10] A fent hivatkozott T-36/04. sz., *Association de la Presse Internationale kontra Bizottság* ügyben hozott ítélet.

[11] A fent hivatkozott T-36/04. sz., *Association de la Presse Internationale kontra Bizottság* ügyben hozott ítélet.

[12] A Bíróság 2000. április 3-i *Németország kontra Parlament és Tanács* végzése (EBHT 2000., I-2247. o.).

[13] A fent hivatkozott T-36/04. sz., *Association de la Presse Internationale kontra Bizottság* ügyben hozott ítélet.

[14] A fent hivatkozott T-36/04. sz., *Association de la Presse Internationale kontra Bizottság* ügyben hozott ítélet.

[15] A fent hivatkozott T-36/04. sz., *Association de la Presse Internationale kontra Bizottság* ügyben hozott ítélet.